

af Skatterne i Communernes Hænder. Den høitagede Minister er jo nylig gaaet ind paa noget Eignende med Hensyn til Opkrævningen af Indkomstskatten, hvor han selv har været med til at forsvare og tilraade Thinget at gaae ind paa, ikke alene at Indtægtsansættelsen under en vis Control skal skee af Sogneraadet, men ogsaa at Skatteopkrævningen skal foretages af Sogneraadet, og det var Fleertallets Mening — og blandt dette Fleertal var der Udskillige, som selv vare udsatte for at komme til at udføre disse Forretninger —, at dette ikke vilde volde saa store Vanffeligheder, som fra anden Side blev fremhævet. Man har nemlig meent, at Beboerne i Reglen ikke betale Stat før i den yderste Tid, de skulle betale den, og naar det derfor to, tre Dage før den yderste Termin, inden hvilken Sogneraadet skulle indsende Skatten gennem Postvæsenet til Finantshovedkassen, var bekendtgjort, at nu modtog man Skatten af Beboerne, og at de, der ikke til den Tid betalte, vilde komme paa Refsancelisten, vilde det kun være en kortvarig Forretning, hvorved i Reglen samtlige Skatteydere vilde indfinde sig. Dersom man derimod tænkte sig at ville stille en lang Tid hen fra den første Dag, da Skatten var forfalden, og til den sidste Termin forelaa, og at Sogneraadet i den Tid skulle modtage Skatten af enhver Skatteyder, som det maatte behage at komme med den, saa vilde det visstelig blive meget byrdefuldt; men dette behøvede Sogneraadet ikke at gjøre, idet det ligesom i de sidste Dage kunde indkalde samtlige Skatteydere. Jeg skal imidlertid ikke gaae videre ind herpaa for Diebliffet. — Den høitagede Minister har med Hensyn til Udvalgets Forslag til selve Lovudkastet yttret, at han kunde tiltræde Forslaget under Nr. 6, og at han ogsaa betingelsesviis kunde tiltræde Forslaget under Nr. 7. Han har derimod gjort nogle Bemærkninger, der skulle fremstille Vanffelighederne ved hogstadelig, som Ordene lyde her i Forslaget under Nr. 7, at følge dem i ethvert givet Tilfælde. Ministeren har nemlig meent, at naar der er

to Amtsforvalterembeder i een Amtsraadsreds, er det tilfældigt, hvilket af disse der først bliver ledigt, og at det Amtsforvalterembede først kunde blive ledigt, hvor den Vedkommende maaskee meest egnede sig til at overtage begge Embeder, men hvor den Esterlevende af en eller anden Grund ikke var stiftet til at overtage begge disse Embeder, og den anden Bemærkning, den høitagede Finantsminister gjorde, var den, at naar det fastholdtes hogstaveligt, at et Embede skulde besættes ved Constitution, indtil en Lov var udkommen, der nærmere traf de nødvendige Bestemmelser for denne Sammendragning af Embederne, kunde muligens Constitutionen komme til at vare meget længe. Det forekommer mig, at disse to Bemærkninger af den høitagede Finantsminister i Grunden ophæve hinanden. Jeg mener, at naar man ser paa Redactionen, som den er, vil det vise sig, at man har taget Hensyn til begge disse Betragtninger. Det er nemlig givet, at dersom der i en Amtsraadsreds, hvor der er to Amtsforvalterembeder, bliver en Amtsforvalter tilbage i et af Embederne, hvem man ikke troer at kunne overdrage ogsaa det andet Embede, saa aabner den her foreslåede Bestemmelse jo en Udvei, idet man constituerer en Mand i det ledigværende Embede, lader ham være constitueret, indtil den Anden afgaaer, og da ansætter enten den Constituerede eller en ganske Anden i det Embede, der skal bestaae af de to sammendragne Embeder. Det er altsaa ikke givet, at der strax skal udstedes en saadan Lov, som i Forslaget er omtalt, men der er aabnet Udvei til, at det ene Embede kan besørjes ved Constitution, indtil det andet ogsaa bliver ledigt; dette vilde ikke kunne skee, naar det sidste Punktum af Forslaget til § 7 forandredes. Hvad derimod den anden Bemærkning angaaer, da forekommer det mig klart, at, dersom man vil træffe Bestemmelser af Hensyn til den, saa kommer man til ikke at kunne tage det første Hensyn. Disse to Hensyn komme nemlig fra to modsatte Sider, og man kan ikke let fuldstændig fyldestgjøre, hvad den ene Betragtning udfør